

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 350

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 mai 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE SENATULUI		
15.	— Hotărâre privind aprobarea Raportului Comisiei de anchetă pentru investigarea afirmațiilor cu privire la existența unor centre de detenție ale CIA sau a unor zboruri ale avioanelor închiriate de CIA pe teritoriul României	2–7
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 427 din 10 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004	8–9
	Decizia nr. 435 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	10–11
	Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	12–13
	Decizia nr. 440 din 15 aprilie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	13–15
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
2.	— Norme privind modificarea și completarea Normelor Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor	15
	★	
	Rectificări	16

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind aprobarea Raportului Comisiei de anchetă
pentru investigarea afirmațiilor cu privire la existența
unor centre de detenție ale CIA sau a unor zboruri
ale avioanelor închiriate de CIA pe teritoriul României**

În temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 78 din Regulamentul Senatului,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Senatul aprobă Raportul Comisiei de anchetă pentru investigarea afirmațiilor cu privire la existența unor centre de detenție ale CIA sau a unor zboruri ale avioanelor închiriate de CIA pe teritoriul României, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 22 aprilie 2008, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 22 aprilie 2008.
Nr. 15.

ANEXĂ

R A P O R T U L**Comisiei de anchetă pentru investigarea afirmațiilor cu privire la existența unor centre de detenție ale CIA
sau a unor zboruri ale avioanelor închiriate de CIA pe teritoriul României****CAPITOLUL 1****Componență. Mandat**

1. Comisia de anchetă pentru investigarea afirmațiilor cu privire la existența unor centre de detenție ale CIA sau a unor zboruri ale avioanelor închiriate de CIA pe teritoriul României a fost înființată în temeiul dispozițiilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 78 din Regulamentul Senatului, prin Hotărârea Senatului României nr. 29 din 21 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.177 din 27 decembrie 2005.

Componența nominală a Comisiei de anchetă a fost stabilită astfel:

1. Meleşcanu Teodor Viorel — Grupul parlamentar al Alianței „Dreptate și Adevăr” — P.N.L. — P.D.;
2. Nicolai Norica — Grupul parlamentar al Alianței „Dreptate și Adevăr” — P.N.L. — P.D.;
3. Rădulescu Cristache — Grupul parlamentar al Alianței „Dreptate și Adevăr” — P.N.L. — P.D.;
4. Vraciu Jan — Grupul parlamentar al Alianței „Dreptate și Adevăr” — P.N.L. — P.D.;
5. Georgescu Radu Cristian — Grupul parlamentar al P.S.D.;
6. Maior George Cristian — Grupul parlamentar al P.S.D.;
7. Țicău Silvia Adriana — Grupul parlamentar al P.S.D.;
8. Ilașcu Ilie — Grupul parlamentar al P.R.M.;
9. Petrescu Ilie — Grupul parlamentar al P.R.M.;

10. Stoica Ilie — Grupul parlamentar al P.C.;

11. Szabo Karoly Ferencz — Grupul parlamentar al U.D.M.R.
Biroul Comisiei de anchetă a fost ales în următoarea componență:

1. Nicolai Norica	— președinte;
2. Maior George Cristian	— vicepreședinte;
3. Petrescu Ilie	— secretar.

2. Comisia de anchetă a fost înființată ca urmare a solicitării domnului René van der Linden, președintele Adunării Parlamentare a Consiliului Europei (APCE), formulată în alocuțiunea rostită în plenul Camerelor reunite ale Parlamentului României, la data de 24 noiembrie 2005, pentru investigarea acuzațiilor apărute în presa internațională privind detenția și transferul ilegal de prizonieri în unele state membre ale Consiliului Europei.

Totodată, domnul René van der Linden a solicitat Parlamentului României ca investigarea acestor acuzații să se desfășoare în deplină și continuă cooperare cu Consiliul Europei, cu Adunarea Parlamentară și cu alte organisme internaționale.

Fiind prima organizație care s-a sesizat cu privire la acest subiect, Consiliul Europei a constituit o comisie privind „acuzațiile referitoare la detențiile secrete și transferurile ilegale de prizonieri în statele membre ale Consiliului Europei”, raportor fiind numit parlamentarul elvețian Dick Marty, președintele Comisiei pentru afaceri juridice și drepturile omului a Adunării Parlamentare.

3. În conformitate cu prevederile art.1 din Hotărârea Senatului României nr. 29 din 21 decembrie 2005, Comisia de anchetă a fost mandatată să investigheze afirmațiile cu privire la existența unor centre de detenție ale CIA pe teritoriul României sau a unor zboruri ale avioanelor închiriate de CIA, care ar fi transportat persoane acuzate de săvârșirea unor acte de terorism.

Termenul inițial pentru prezentarea raportului Comisiei de anchetă a fost stabilit pentru data de 15 februarie 2006. Ulterior, ca urmare a apariției unor noi date și informații rezultate din colaborarea cu instituțiile și organele de stat cu atribuții în domeniu, reprezentanți ai Comisiei Consiliului Europei și ai mass-media, precum și complexitatea investigațiilor au determinat plenul Senatului, prin hotărâri succesive, să aprobe noi termene, termenul final fiind stabilit pentru data de 5 martie 2007.

CAPITOLUL 2

Referiri la adresa României

Într-o primă formă, subiectul a fost abordat de mass-media americane în contextul campaniei antiteroriste din Afganistan, la data de 16 decembrie 2002, CNN International difuzând primele informații referitoare la presupusa existență a unor centre de detenție ale CIA pe teritoriul altor state.

Ulterior, după difuzarea rezultatelor anchetei organizației Amnesty International din luna noiembrie 2002, referitoare la condițiile ilegale de detenție și anchetă de la baza Guantanamo, la data de 27 decembrie 2002 cotidianul „Washington Post” a indicat și locația unui asemenea centru, la Bagram, în Afganistan.

Concomitent, Human Rights Watch și Amnesty International au lansat campanii mediatice la nivel internațional, de denunțare a procedurilor ilegale aplicate de autoritățile americane persoanelor acuzate de terorism, aflate în centrele speciale de detenție, campanie la care s-au raliat publicații de renume și prestigiu internațional, susținându-se posibilitatea existenței a noi locuri de detenție, amplasate și pe alte teritorii, inclusiv în țări din Europa Centrală și de Sud-Est.

România a fost menționată pentru prima dată ca țară de tranzit al unor avioane suspectate că aparțin CIA și că transportau persoane acuzate de terorism în săptămânalul „Newsweek” din perioada 21—27 februarie 2005. În articol s-a afirmat, totodată, că SUA nu mai trimit deținuți în țările unde aceștia ar putea fi supuși abuzurilor.

Subiectul închisorilor secrete ale CIA în unele state din Europa de Est, printre care și România, a fost lansat la data de 2 noiembrie 2005 de către cotidianul american „Washington Post” și de Human Rights Watch.

Scenariul s-a bazat pe dezvoltarea și combinarea celor două direcții majore anterioare, respectiv cea a închisorilor secrete, în care țara noastră nu fusese menționată anterior, și cea a zborurilor suspecte ale unor avioane bănuite că ar aparține CIA, în care fusese indicat ca posibilă escală și Aeroportul Timișoara — „Newsweek” din perioada 21—27 februarie 2005.

Detaliile din presă referitoare la intervalele în care s-au desfășurat zborurile, posibilele locații și numărul de deținuți au fost inconstante, aceleași mijloace media inserând, succesiv, date diferite. Astfel, au fost preluate toate variantele anterioare, dar s-a insistat pe amplasamentele din Europa de Est, alături de România și Polonia mai fiind menționate, sporadic, Albania, Bulgaria, Ungaria, Slovacia, Macedonia, Croația, Kosovo, Ucraina, Republica Moldova și Georgia.

Aproape concomitent, mass-media internaționale au acuzat cooperarea cu SUA a unor guverne occidentale sau, dimpotrivă, încălcarea suveranității acestora de către autoritățile americane. Alegațiile au avut ca puncte de plecare, pe de o parte, noi „dezvăluiri” referitoare la zboruri suspecte înregistrate în aproape toate statele europene și, pe de altă parte, existența la

Paris a unui centru antiterorist în cadrul căruia cooperează toate serviciile de informații de pe continent.

La data de 26 noiembrie 2005, publicația „Die Welt” a lansat informația potrivit căreia zborurile suspecte ale avioanelor CIA continuă să se deruleze, aducând drept argument declarațiile unor „surse din interiorul agenției americane”.

În aceeași zi, Human Rights Watch a pus în circulație noi date referitoare la zboruri ori escale suspecte ale avioanelor CIA, prezentându-le drept „indicii clare” ale implicării României și Poloniei (Steve Crashaw, liderul HRW/Deutschland Radio). În paralel, în pofida poziției României de a permite verificarea locațiilor suspectate, aceeași organizație a denunțat „lipsa de transparență”, declinându-și însă responsabilitatea unei anchete proprii.

S-au remarcat unele nuanțe în modul în care au fost interpretate datele referitoare la posibila existență a unor centre de detenție ale CIA în România.

Acuzațiile au fost preluate atât de mediile de presă interne și externe, cât și de cele politice europene, pe acest fond apărând numeroase referiri la posibila amânare a aderării țării noastre la Uniunea Europeană.

Astfel, dacă majoritatea mass-media a considerat că datele puse în circulație de „Washington Post” și HRW constituie „dovezi”, cei mai mulți oficiali europeni și reprezentanți HRW au apreciat că acestea sunt mai degrabă „suspiciuni” sau „indicii”, subliniind că autorităților de la București le revine responsabilitatea înlăturării lor.

Povara acestor acuzații nedovedite la adresa țării noastre a determinat unii oameni politici europeni, printre care europarlamentarii Kathalijne Buitenweg, Carlos Coelho, Claude Moraes, Sarah Ludford și Elmar Brok, să își însușească poziția mass-media, utilizând-o pentru a susține necesitatea adoptării unor sancțiuni la adresa României, respectiv amânarea aderării la Uniunea Europeană în cazul confirmării acuzațiilor.

La data de 7 ianuarie 2006, pe pagina proprie de internet a publicației elvețiene „Blick” (www.blick.ch/sonntagsblick, „SonntagsBlick” fiind ediția de duminică a ziarului menționat), sub semnătura jurnaliștilor Sandro Brotz și Beat Jost a fost publicat facsimilul unui raport în care se menționează un fax transmis de ministrul egiptean de externe către Ambasada din Londra, interceptat la baza de sprijin al comenzii din cadrul armatei elvețiene, din însărcinarea Serviciului de Informații Strategice din Elveția, prin sistemul „Onyx”.

În document se susține că „23 de cetățeni irakieni și afgani au fost interogați la baza Mihail Kogălniceanu” și că „centre similare există în Ucraina, Kosovo, Macedonia și Bulgaria”.

În același articol publicat de „SonntagsBlick” s-a mai precizat că HRW dispune de dovezi conform cărora „pe data de 21 și 22 septembrie 2005 au fost transportați deținuți cu avioane militare americane de la baza Salt Pit din Kabul la baza poloneză Szymany și la baza românească Mihail Kogălniceanu”.

Autenticitatea documentului a fost susținută de majoritatea surselor de presă internaționale, îndeosebi de cele din spațiul german, care, în plus, au afirmat că Dick Marty a apreciat conținutul faxului interceptat drept „o informație parțială importantă”, întrucât provine din lumea arabă.

Ulterior, mass-media internaționale au evidențiat declarațiile Ministerului Egiptean al Afacerilor Externe potrivit cărora respectivul fax, departe de a fi unul clasificat, conținea „o revistă a presei”.

În urma acestei evoluții a evenimentelor, la data de 12 ianuarie 2006, liderii grupurilor parlamentare din cadrul Parlamentului European au decis să stabilească o comisie temporară, compusă din 46 de membri, al cărei mandat să dureze un an, care să cerceteze informațiile legate de posibile centre de detenție secrete ale CIA de pe teritoriul Europei. Această decizie a fost supusă avizului Parlamentului European în timpul sesiunii plenare din data de 18 ianuarie 2006, de la Strasbourg.

Pe baza mandatului aprobat, comisia temporară de anchetă a desfășurat acțiunile de investigare și analiză propuse, prezentând rapoarte în lunile martie și iunie 2006, precum și raportul final la data de 30 ianuarie 2007, raportori fiind parlamentarii Dick Marty și Giovanni Claudio Fava.

Atât rapoartele Marty (I și II), cât și raportul final Fava, analizând posibile implicații ale guvernelor și serviciilor de informații ale unor țări europene, în special din Europa Centrală și de Sud-Est, au stăruit cu precădere asupra României și Poloniei, aducând grave acuzații țării noastre, bazate doar pe „indicii”, „părerii”, „probabilități”, „extrapolări”, „deducții logice”, ajungându-se la concluzii apreciate drept „certe”.

Comisia de anchetă a Senatului României, având în vedere toate aceste considerente, și-a manifestat surprinderea și regretul față de aceste repetate nuanțări defavorabile, cu atât mai mult cu cât s-a numărat printre primele și puținele țări ale căror parlamente au constituit astfel de comisii, colaborând permanent și în deplină transparență cu Comisia Parlamentului Europei, cu raportorii desemnați ai acesteia și cu alți parlamentari interesați, oficiali și analiști ai EUROCONTROL și ai Centrului Torejon, precum și cu reprezentanții ai mass-media.

Cu privire la concluziile prezentate și dezbaterile la raportul Claudio Fava, care au avut loc în Parlamentul Europei la data de 14 februarie 2007, Comisia de anchetă a constatat că raportul menține referirile exprese la adresa României, în special la „posibilitățile” asupra existenței facilităților privind detențiile ilegale (pag. 25, pct. 159—164).

Deși, mai întâi, apreciază în mod deosebit ospitalitatea și excelența colaborare cu Comisia de anchetă și cu alte autorități din România (pag. 25, pct. 157), raportul „regretă” respingerea categorică, din cuprinsul cap. 7 al raportului prezentat în plenul Senatului, la data de 21 iunie 2006, a posibilității de a fi existat în România facilități privind detențiile secrete de persoane acuzate de terorism, catalogând concluziile Comisiei drept „premature și superficiale” (pag. 25, pct. 159).

De asemenea, raportul menține suspiciunile privind posibilitatea ca serviciile secrete ale SUA să fi operat, fără cunoștința și acceptul autorităților române, în locuri de detenție ilegale, menționându-se baza militară de la Mihail Kogălniceanu — Constanța (pag. 25, pct. 165—164).

Având în vedere considerentele sus-menționate, Comisia de anchetă și-a însușit în totalitate principiile care au stat la baza sesizării Parlamentului Europei și a mandatului Comisiei instituite pentru investigarea „acuzațiilor referitoare la detențiile secrete și transferurile ilegale de prizonieri în statele membre ale Consiliului Europei”, reiterând faptul că acestea constituie fundamente ale apărării și promovării valorilor democratice, ale drepturilor omului, precum și recomandări politice generale.

Totodată, reafirmând dorința de a colabora pe deplin și în continuare cu toate instituțiile și organismele Comunității Europene în problematica mandatului său, Comisia de anchetă concluzionează că acuzațiile la adresa României sunt nefondate, raportul Claudio Fava, în cazul țării noastre, bazându-se pe presupuneri și supoziții, și nu pe elemente care să probeze acuzațiile.

În replică, în capitolele următoare, pe baza mandatului său, Comisia de anchetă prezintă plenului Senatului rezultatele investigațiilor desfășurate pe întreg parcursul anului 2006, aducând probe materiale concrete în susținerea neimplicării României privind detenția și transferul ilegal de persoane acuzate de terorism.

CAPITOLUL 3

Concluzii rezultate din răspunsurile și documentele primite de la instituțiile solicitate

În exercitarea mandatului și a atribuțiilor sale, conform prevederilor art. 3 din Hotărârea Senatului României nr. 29 din

data de 21 decembrie 2005, Comisia de anchetă a solicitat documente relevante, date și informații complete privind zborurile sau escalele aeronavelor americane care au operat în/prin spațiul aerian național în perioada 2001—2005, spre sau din țara noastră, în special sub indicative militare (*military call sign*), următoarelor instituții:

1. Ambasada Confederației Elvețiene în România, de la care s-a primit răspuns sub semnătura ambasadorului Jean-Claude Richard

Scrisoarea de răspuns menționează faptul că ziarul elvețian „SonntagsBlick”, în ediția din data de 8 ianuarie 2006, a dat publicității un document al Serviciului Elvețian de Informații Strategice (SSR) cu privire la o comunicare prin fax a Ministerului Egiptean al Afacerilor Externe, din data de 15 noiembrie 2005, interceptat de SSR prin satelit. Conform acestuia, 23 de prizonieri irakieni și afgani au fost interogați la baza militară Mihail Kogălniceanu din România, centre similare existând și în Ucraina, Kosovo, Macedonia, Bulgaria.

În ședința din data de 11 ianuarie 2006, Consiliul federal (Guvernul) a condamnat transmiterea către presă a acestui document clasificat. De asemenea, Consiliul federal a fost informat că Parlamentul a dispus o anchetă vizând determinarea responsabilităților, Ministerul Public a deschis o anchetă contra ziarului, iar auditorul-șef al armatei elvețiene a ordonat o procedură penală militară împotriva redactorului-șef și a altor doi colaboratori.

Important este faptul că documentul cuprinde informații care sunt deja cunoscute public (rapoartele Human Rights Watch), dar a căror veridicitate nu a putut fi dovedită.

2. Autoritatea Aeronautică Civilă Română, care a răspuns prin Adresa nr. 509 din 13 ianuarie 2006

În răspunsul concis adresat Comisiei de anchetă, Autoritatea Aeronautică Civilă Română a precizat că, potrivit prevederilor legale, nu este competentă să aprobe cererile pentru efectuarea zborurilor cu aeronave militare. Ca atare, nu dispune de informații și documente relevante privind survolul, aterizarea și decolarea de aeronave militare pe teritoriul României.

3. Ministerul Transporturilor, a cărui structură specializată este Direcția generală de aviație civilă, a transmis răspunsul prin Adresa nr. 38/176 din 20 ianuarie 2006

Răspunsul Direcției generale de aviație civilă din cadrul Ministerul Transporturilor precizează că în România, regimul de zbor al aeronavelor este reglementat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.172/2003 pentru aprobarea procedurii de autorizare a zborurilor cu aeronave civile și de stat în spațiul aerian național, care stabilește proceduri specifice de aprobare/autorizare a tuturor categoriilor de zboruri cu aeronave civile și de stat (militare).

Conform prevederilor actului normativ sus-menționat, zborurile efectuate cu aeronave de stat (militare) sunt autorizate de Ministerul Apărării, acesta fiind organismul care reprezintă partea militară în relația României cu Organizația Europeană pentru Siguranța Navigației Aeriene — Eurocontrol.

Având în vedere sensibilitatea subiectului, precum și capacitatea de expertiză a specialiștilor săi, Direcția generală de aviație civilă și-a manifestat totala disponibilitate pentru a pune la dispoziția Comisiei de anchetă orice alte documente sau informații edificatoare.

4. Ministerul Apărării, a cărui structură specializată este Secția survol, relații și reglementări aeronautice din Centrul operațional de coordonare militară, a transmis:

a) răspunsul, prin adresa nr. SRS 2 din 21 martie 2006, cuprinzând precizările directorului adjunct al Centrului Satelitar al UE (EUSC) (anexa clasificată nr. 1).

În răspunsul cu nr. SRS 2 din 2 martie 2006, Ministerul Apărării a trimis Comisiei de anchetă 16 fotografii satelitare, precum și precizările directorului adjunct al Centrului Satelitar al UE (EUSC) cu privire la baza militară de la Mihail Kogălniceanu — Constanța.

Cu privire la cele 16 fotografii satelitare color, fiecare conține, în detaliu, și textul interpretării analiștilor, din care rezultă fără echivoc faptul că în zona bazei militare și a aeroporturilor militare de la Mihail Kogălniceanu și Fetești sau la aeroportul civil de la Cataloi nu sunt identificate construcții noi care să justifice prezența unor facilități de detenție.

Cu privire la conținutul precizărilor aparținând domnului B. Routlege, directorul adjunct al Centrului Satelitar al UE (EUSC), acestea au fost formulate la sfârșitul reuniunii informale a EUSC din data de 30 ianuarie 2006, cu privire la solicitarea Adunării Parlamentare a Consiliului Europei de a transmite fotografii din satelit ale unor localități din România și Polonia.

Analiștii au precizat că produsele EUSC nu confirmă alegațiile referitoare la existența unor centre de detenție în regiunile din care au fost prelevate imaginile (LOI — *Location of Interest*), ci doar locațiile elementelor ce țin de securitatea obiectivelor militare (centre de comandă și transmisiuni, depozite de muniții și carburanți, aeronavele aflate la sol);

b) răspunsul, prin Adresa nr. SG (S)387/31 martie 2006 (anexa clasificată nr. 2).

Răspunzând solicitării Comisiei de anchetă de a furniza detalii cu privire la evoluția aeronavelor americane care au operat în/prin spațiul aerian național în perioada 2001—2005, Ministerul Apărării a procesat și întocmit un documentar (prezentat în anexa clasificată nr. 3) privind cererile diplomatice de survol primite din partea Ambasadei Statelor Unite ale Americii la București, în conformitate cu legislația internațională și națională în domeniu.

Totodată, Ministerul Apărării a precizat că în baza de date sunt deținute datele referitoare numai la cererile diplomatice de survol pentru zborurile sau escalele aeronavelor de stat care au operat sub indicative militare (*military call sign*), neexistând nicio situație în care aeronave civile aparținând SUA să fi solicitat autorizări speciale de pe aerodromuri militare.

5. Ministerul Justiției, care a răspuns prin Adresa nr. 3.823/139/P/24 ianuarie 2006

Răspunsul Ministerului Justiției face referire expresă la faptul că, pe de o parte, în sistemul penitenciar românesc, locațiile tuturor celor 45 de instituții penale sunt accesibile publicului, iar pe de altă parte, primirea persoanelor private de libertate se face exclusiv pe baza actelor legale de deținere, emise de o instanță de judecată, după ce, în prealabil, li s-a stabilit identitatea, apoi sunt înregistrați atât într-un registru special al penitenciarului, cât și în aplicația informatizată de gestiune a datelor referitoare la persoanele private de libertate.

În concluzie, în perioada menționată, niciun funcționar al Administrației Naționale a Penitenciarelor ori al unităților subordonate nu a fost implicat în privarea ilegală de libertate a vreunei persoane, faptă care constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea, conform prevederilor art. 266 din Codul penal.

6. Serviciul Român de Informații, care a răspuns prin Adresa nr. 10.040/23 ianuarie 2006

Serviciul Român de Informații a comunicat Comisiei de anchetă că, potrivit competențelor sale legale, a verificat toate aspectele ce prezentau relevanță pentru securitatea națională a României, făcând publică poziția sa și precizând faptul că nu deține informații care să ateste existența unor astfel de centre de detenție în țara noastră.

Serviciul Român de Informații a transmis punctul său de vedere Ministerului Public și Ministerului Afacerilor Externe, din perspectiva solicitării de informații transmise de domnul Terry Devis, secretarul general al Consiliului Europei, în sensul că nu deține date privind atât implicarea vreunui oficial român în privarea secretă de libertate a uneia sau a mai multor persoane

pe teritoriul național și nici cu privire la tentative/acțiuni de implicare, de către agenții străine de informații, a oficialităților române în activități de această natură.

Răspunsul trimis de Serviciul Român de Informații conține și o anexă, intitulată „Date de presă referitoare la centrele de detenție ilegale ale CIA”, cuprinzând 6 pagini, ce face o trecere amănunțită în revistă a modului în care subiectul a fost abordat în mass-media internațională, precum și referiri la menționarea României ca țară de tranzit al unor avioane suspectate că aparțin CIA și că transportau persoane acuzate de terorism.

7. De asemenea, Comisia de anchetă a primit și a valorificat concluziile rezultate în urma verificărilor efectuate de Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului la o serie de baze aeriene, prin Adresa nr. 10/16 ianuarie 2006.

Organizația pentru Apărarea Drepturilor Omului (OADO) a trimis concluziile sale cu privire la constatările reținute în urma vizitei oficiale efectuate în perioada 8—15 decembrie 2005 la baza aeriană București — Henri Coandă; baza aeriană Timișoara; Inspectoratul de Poliție al Județului Timiș, Direcția Poliției de Frontieră Timișoara, Penitenciarul cu regim de maximă siguranță Timișoara, ca urmare a autosesizării față de acuzațiile aduse României, astfel:

- nu s-au găsit nicio persoană străină reținută sau arestată ilegal și nici indicii — documente cu înregistrări oficiale ori declarații ale unor martori — care să ateste sau să susțină că ar fi existat astfel de persoane;

- la bazele aeriene și celelalte locații menționate nu s-au constatat modificări sau amenajări la construcțiile existente, care să susțină ipoteza utilizării lor în scopul deținerii ilegale a unor persoane;

- militarii străini participanți la exercițiile comune sau aflați în tranzit, care au coborât de la bordul aeronavelor ce au aterizat pe aeroporturile menționate, au fost supuși controlului poliției de frontieră, conform legislației în vigoare;

- în concluzie, nu se confirmă supozițiile organizațiilor Human Rights Watch și Amnesty International, precum și ale unor oficiali americani sau europeni cu privire la organizarea și funcționarea unor centre de detenție secrete ale CIA în locații din București și Timișoara, în care ar fi fost deținute și interogate persoane suspectate de terorism.

CAPITOLUL 4

Activitatea Comisiei de anchetă

În exercitarea mandatului său, Comisia de anchetă s-a reunit în ședințe periodice (de regulă, lunar), în scopul analizării documentelor, datelor și informațiilor primite de la instituțiile solicitate și a celor apărute în presă, a rapoartelor preliminare întocmite și prezentate periodic de Comisia Consiliului Europei, al formulării concluziilor rezultate și stabilirii agendei de lucru.

În perioada ianuarie 2006—ianuarie 2007, activitatea Comisiei de anchetă s-a concretizat în:

- 21 de întâlniri pentru documentare și analiză cu șefii instituțiilor și structurilor specializate, prezentate în cap. 3 pct. 2—6;

- peste 40 de întâlniri cu delegații oficiale și membri ai Comisiei Consiliului Europei, alți oameni politici, ziariști;

- 6 deplasări ale delegațiilor stabilite de Comisia de anchetă la aeroporturile și bazele militare aeriene susceptibile a fi fost folosite în scopul deținerii secrete și al transferului ilegal de prizonieri;

- peste 200 de persoane audiate, cu atribuții privind evidența, controlul, dirijarea zborurilor, paza și serviciile la sol;

- studierea a peste 4.200 de pagini cuprinzând informații relevante pentru mandatul Comisiei de anchetă.

CAPITOLUL 5

Constatările Comisiei rezultate din activitatea de documentare și control

În vederea pregătirii unor răspunsuri clare și obiective la întreaga problematică a mandatului său, precum și la întrebările precise formulate de președintele Comisiei pentru afaceri juridice și drepturile omului din cadrul Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, domnul Dick Marty, Comisia de anchetă s-a documentat cu privire la cadrul legal național și internațional care reglementează regimul de zbor al aeronavelor, a ridicat și a studiat documente relevante în legătură cu zborurile asupra cărora există suspiciuni ori au fost formulate întrebări, a organizat audieri cu responsabili ai instituțiilor și ai structurilor cu atribuții specifice din cadrul Ministerului Transporturilor, Ministerului Apărării, directorii aeroporturilor vizate în rapoartele Marty, a făcut unele investigații în locații existente în aceste perimetre.

În urma acțiunilor sus-menționate au rezultat:

1. Concluzii de principiu

- Autoritatea Aeronautică Civilă Română, celelalte instituții și structuri cu atribuții în domeniul anchetat de Comisia de anchetă nu au cunoștință despre vreun avion civil care să fi aterizat ori să fi survolat teritoriul național, operat sau închiriat de CIA, ori despre vreo firmă care să fi acționat în folosul Agenției.

- De obicei, pentru zborurile care aterizează sau survolează teritoriul României — cu excepția zborurilor private pentru care este suficient planul de zbor —, procedura aplicabilă necesită aprobare prealabilă. Nicio aprobare nu a fost cerută pentru un zbor operat de CIA sau un agent al acesteia.

- Zborurile regulate și zborurile charter care aplică pentru efectuare trebuie să specifice în aplicație datele operaționale relevante: data și ora efectuării, punctul de plecare către România și punctul de plecare dinspre România, punctele de intrare și ieșire, înmatricularea aeronavei, operatorul, natura încărcăturii comerciale și scopul zborului. Nu este solicitată de autorități o listă de pasageri, aceasta fiind totuși obținută de la operator în cazul în care este solicitată special.

- Aeronavele militare care operează în spațiul aerian aflat sub jurisdicția civilă trebuie să obțină, înaintea obținerii autorizării civile, aprobarea autorităților militare pentru efectuarea zborului, iar în afara respectării regulilor civile privind operarea nu au alte obligații sau constrângeri privind controlul civil asupra lor. Dacă operațiunile de transport militar sunt efectuate cu aeronave civile, acestora li se aplică aceeași procedură.

- Autoritățile aeronautice civile române nu dețin și nu au deținut informații referitoare la transporturi de prizonieri pe zboruri aflate sub jurisdicția lor.

- Autoritățile aeronautice civile române nu dețin și nu au deținut informații despre aeronave care, transportând prizonieri, să și aterizeze pe teritoriul României.

- Autoritățile aeronautice civile române nu au fost, legal sau ilegal, implicate în desfășurarea de către servicii secrete proprii ori ale altor state a unor transporturi de prizonieri.

- Autoritățile aeronautice civile române nu au solicitat de la autoritățile americane informații referitoare la survolul ori aterizarea de aeronave operate de către sau în folosul CIA ori al unor interpuși, acționând în folosul Agenției, care să fi transportat ilegal prizonieri, nefiind de competența lor să solicite astfel de informații.

2. Concluzii rezultate din investigațiile efectuate la fața locului
Aeroporturile suspectate și discutate în mass-media, în rapoartele unor organizații neguvernamentale și în rapoartele Marty și pentru care există referiri în documentele Eurocontrol, ca și în fotografiile satelitare, sunt:

- Timișoara — Gearmata;
- București — Băneasa;
- Constanța — Mihail Kogălniceanu;
- Tulcea — Cataloi;
- Fetești — militar.

Comisia de anchetă a efectuat investigații la fața locului pe Aeroportul Mihail Kogălniceanu — Constanța, relativ la alegațiile privind existența unor construcții ce au fost efectuate în perioada cercetată, dar și în privința facilităților ce ar fi putut fi utilizate, în această destinație, de către militarii americani aflați pe teritoriul României.

Comisia de anchetă a investigat toate aeroporturile care au fost menționate în documentele Eurocontrol, în rapoartele Marty și în planurile de zbor ale tuturor aeronavelor considerate suspecte. Comisia de anchetă s-a deplasat și a investigat, în mod special, Aeroportul Mihail Kogălniceanu, acolo unde au fost staționate trupe americane și unde fotografiile din satelit înregistrează realizarea unei construcții noi.

În urma investigațiilor au rezultat următoarele:

a) Aeroportul Cataloi — Tulcea este inutilizabil, ca urmare a lipsei balizajului și a existenței gropilor pe pistă. Acesta nu a fost și nu a putut fi utilizat niciodată pentru niciun zbor în perioada supusă anchetei;

b) Aeroportul Fetești — militar nu a fost utilizat, în perioada investigată, de niciun zbor civil sau militar cu caracteristicile investigate și de niciunul dintre zborurile aflate pe lista Eurocontrol sau suspectate de Comisia Marty;

c) Aeroportul Mihail Kogălniceanu — Constanța nu are facilități și construcții noi din acea perioadă, pe partea civilă, motiv al răspunsului inițial trimis Comisiei Marty de către aviația civilă. Singura construcție nouă, care apare și în fotografiile aeriene ale Centrului de la Torejon, este în partea militară a aeroportului. Ministerul Apărării a furnizat cel de-al doilea răspuns către Comisia Marty, răspuns ce arată destinația acestei clădiri.

Din investigațiile la fața locului ale Comisiei de anchetă și din documentele prezentate de autoritățile solicitate rezultă că nu există nicio facilitate ce ar fi putut fi folosită drept spațiu de detenție, fie și ad-hoc. În plus, niciunul dintre zborurile considerate suspecte de către Comisia Marty, organizații neguvernamentale sau mass-media nu a aterizat pe acest aeroport.

În plus, România a permis accesul oricărui investigator și ziarist la facilitățile aeroportului, imediat după ce a apărut prima suspiciune în media. Comisia a investigat toate zborurile din lista Eurocontrol și există date clare asupra fiecăruia dintre zborurile ce au trecut prin Aeroportul Mihail Kogălniceanu. Niciunul nu întrunește niciun fel de condiții ce ar ridica suspiciuni privind transportul ilegal, coborârea sau urcarea în avion a vreunui pasager;

d) în privința Aeroportului Gearmata — Timișoara, aici nu există nicio facilitate construită în acea perioadă. În plus, niciunul dintre zborurile considerate suspecte de către Comisia Marty, organizații neguvernamentale sau mass-media nu a aterizat pe acest aeroport;

e) în privința Aeroportului București — Băneasa, nici aici nu există vreo facilitate construită în perioada supusă anchetei.

3. Concluzii rezultate din investigarea zborurilor asupra cărora au fost formulate întrebări

În conținutul rapoartelor Marty cu privire la România, precum și în scrisoarea trimisă de domnul Dick Marty la data de 7 noiembrie 2006 se exprimă unele suspiciuni și se solicită toate dovezile disponibile cu privire la următoarele zboruri, despre care se crede că ar fi facilitat transferuri de deținuți cu aeronave aparținând CIA pe unele aeroporturi din România, astfel:

3.1. Zborul N 313P: la data de 25 ianuarie 2004 a fost efectuat pe ruta Kabul—București—Băneasa—Palma de Mallorca, iar la data de 22 septembrie 2002, pe ruta Szymany—București—Băneasa—Rabat.

În raportul preliminar al Comisiei de anchetă prezentat la 21 iunie 2006, la pag. 2 pct. 5 se afirmă: „Cu privire la zborul N 313P din 25 ianuarie 2004, Comisia a stabilit că respectivul

zbor a aterizat pe Aeroportul București—Băneasa pentru realimentare și servicii la sol. Niciun pasager nu a coborât sau urcat din/în avion. Există toate probele care arată fără niciun dubiu acest lucru, dar și scopul escalei. Același lucru este valabil și în cadrul zborului N 313P din data de 22 septembrie 2003.”

Domnul Dick Marty afirmă că declarația Comisiei de anchetă contrazice informațiile furnizate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română, conform cărora, la 25 ianuarie 2004, aeroportul său de destinație era Timișoara, nu București — Băneasa. Ulterior, avionul a decolat de la Timișoara, domnul Marty declarând că a verificat acest fapt.

Pentru a reconfirma veridicitatea concluziilor Comisiei de anchetă cu privire la zborurile N 313P, prezentăm:

- Pentru N 313 P/25 ianuarie 2004 (anexa clasificată nr. 3):
 - factura nr. 174/26 ianuarie 2004, emisă de ROMATSA;
 - nota de încasare nr. 00077/04 din 26 ianuarie 2004, emisă de *Romanian Airport Services* (Aeroportul Băneasa);
 - Adresa nr. 6.293/14.11.2006 a Aeroportului Timișoara;
 - copia planului inițial de zbor, din care rezultă scopul tehnic al escalei.

Menționăm că informația inițială furnizată de Autoritatea Aeronautică Civilă Română (AACR), referitoare la aterizarea pe Aeroportul Internațional Timișoara a zborului N 313P din data de 25 ianuarie 2004, se datorează faptului că AACR a avut acces numai la planul de zbor transmis de operatorul aeronavei. Planul de zbor a fost modificat de operator din aer, solicitându-se escale pe Aeroportul Internațional București — Băneasa.

La acea dată, conform legislației române, operatorii care efectuau zboruri particulare în spațiul aerian național nu aveau obligația să solicite de la AACR autorizație de survol, fiind suficientă depunerea planului de zbor la organul de trafic.

- Pentru N 313 P/22/23.09.2003 (anexa clasificată nr. 4):
 - copia extrasului din fișa de navigație ROMATSA aferentă Aeroportului Băneasa, din care rezultă ruta reală a zborului;
 - copia facturilor nr. 665 și 666 din 23 septembrie 2003, aferente zborului N 313P, emise de agentul de handling *Romanian Airport Services*.

3.2. Zborul N 478 GS din 6 decembrie 2004, care a avut un accident la aterizarea pe Aeroportul București — Băneasa, este suspectat a fi implicat într-un circuit care ar fi transportat prizonieri, datorită faptului că a fost omis din lista transmisă domnului Dick Marty în aprilie 2006.

Evenimentul a avut următoarea desfășurare: la data de 6 decembrie 2004, ora 13,29, aeronava companiei CENTURION AVIATION de tip Gulfstream 4, ce efectua un zbor charter pe ruta Bagram/Afganistan — București/Băneasa, a aterizat pe pista Aeroportului Băneasa, depășind pragul pistei 07, cu o viteză la sol de aproximativ 287 km/h. În rulare, aeronava a depășit distanța disponibilă pentru aterizare (LDA — 2.360 m) și pragul decalat al pistei, într-o secțiune a pistei unde aeroportul efectua lucrări de întreținere (îndepărtarea parțială a stratului de beton și înlocuirea acestuia). Aeronava a rulat cu jamba principală stânga pe o secțiune nebetonată cu o adâncime de aproximativ 15—20 cm și s-a oprit pe marginea pistei. Echipajul a raportat scurgeri masive de combustibil din aripa stângă. Aeronava a înregistrat avarii la jamba stângă a trenului principal de aterizare și la rezervorul de combustibil din planul stâng (anexa clasificată nr. 5).

De menționat că aeronava a fost grav avariata și a fost transportată la data de 26 iulie 2005 cu aeronava AN 124-100 în direcția Shannon.

3.3. Zborul N 379P din data de 25 octombrie 2003 ridică semne de întrebare pentru domnul Dick Marty, în ideea în care Autoritatea Aeronautică Civilă Română indică ruta Praga—Constanța—Băneasa—Amman. În realitate, zborul s-a efectuat pe ruta Praga—București Băneasa—Amman, conform facturii

nr. 3.314/25 octombrie 2003, emisă de ROMATSA (anexa clasificată nr. 6).

3.4. Zborurile N 85 VM din data de 26 ianuarie 2004 și din data de 12 aprilie 2004 nu au operat pe Aeroportul Mihail Kogălniceanu, ci pe Aeroportul București — Băneasa (anexele clasificate nr. 7 și 8); zborurile N227 SV din data de 1 octombrie 2004 și N2189 M din data de 13—14 iunie 2003 au operat pe Aeroportul Mihail Kogălniceanu (anexele clasificate nr. 9 și 10).

3.5. În anexa la scrisoarea domnului Dick Marty din 31 martie 2006 sunt solicitate detalii privind 43 de zboruri. Comisia de anchetă le prezintă în anexa clasificată nr. 11.

CAPITOLUL 6

Concluzii finale

1. La întrebarea dacă există sau au existat baze secrete americane în România, **Comisia de anchetă răspunde negativ.**

2. La întrebarea dacă în România există sau au existat, în perioada cercetată, facilități pentru deținerea de prizonieri, altele decât cele penitenciare (reale, secrete, ad-hoc, clădiri utilizabile în formă improvizată în acest scop), eventual în apropierea aeroporturilor Timișoara, București — Henri Coandă sau Băneasa și Constanța, **Comisia de anchetă răspunde negativ.**

3. La întrebarea dacă există sau au existat persoane deținute cu sau fără acte în sistemul penitenciar din România, care ar fi putut să fie asimilate prizonierilor, **Comisia de anchetă răspunde negativ.**

4. La întrebarea dacă există posibilitatea unor fisuri în sistemul de control complet al traficului — civil sau militar — ori dacă, din neglijență, anumite zboruri ar fi putut trece nemonitorizate sau neînregistrate sau asupra lor nu s-ar fi aplicat procedurile la sol prevăzute în convențiile internaționale, **Comisia de anchetă răspunde negativ.**

5. La întrebarea dacă ar fi fost posibil ca anumite instituții din România să fi participat conștient sau prin omisiune ori neglijență la operațiuni de transport ilegal de deținuți prin spațiul aerian sau aeroporturile din România, **Comisia de anchetă răspunde negativ.**

6. La întrebarea dacă zboruri civile americane sau ale altor state ar fi putut transporta, lăsa ori ridica persoane care ar fi asimilate deținuților, pe teritoriul român sau în responsabilitatea autorităților române, potrivit normelor internaționale, **Comisia de anchetă răspunde negativ.**

7. La întrebarea dacă a existat o anchetă profundă parlamentară pentru stabilirea alegațiilor media privind existența unor centre de detenție sau a unor zboruri cu prizonieri ilegali în România, **Comisia de anchetă răspunde pozitiv.**

8. La întrebarea privind scopul escalelor în România ale zborurilor prezentate în cap. 5, Comisia de anchetă are argumente temeinice pentru a răspunde că ele **nu au avut nimic în comun cu posibile transporturi ilegale de prizonieri pe teritoriul României.**

Comisia de anchetă pentru investigarea afirmațiilor cu privire la existența unor centre de detenție ale CIA sau a unor zboruri ale avioanelor închiriate de CIA pe teritoriul României va returna anexele și documentele clasificate autorităților care le-au clasificat, cu recomandarea de clasificare a acestora, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 427**

din 10 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roșia Montană Gold Corporation” — S.A. din comuna Roșia Montană în Dosarul nr. 1.303/57/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Comercială „Unimet — Cug” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.430/33/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, cauze înregistrate la Curtea Constituțională sub nr. 1.796D/2007 și, respectiv, nr. 1.803D/2007.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 25 martie 2008, când aceste cauze au fost conexe, astfel cum rezultă din încheierea de la acea dată, iar Curtea, în urma deliberărilor, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 10 aprilie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 5 decembrie 2007 și 7 noiembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 1.303/57/2007 și nr. 1.430/33/2007, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepțiile au fost ridicate de Societatea Comercială „Roșia Montană Gold Corporation” — S.A. din comuna Roșia Montană și, respectiv, Societatea Comercială „Unimet — Cug” — S.A. din Cluj-Napoca în cauze de contencios administrativ având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire având ca obiect anularea unui act administrativ, respectiv soluționarea unei excepții de nelegalitate a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 1.796D/2007 al Curții Constituționale, autorul excepției susține că art. III din Legea nr. 262/2007 încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) privind principiul egalității, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Astfel, dispozițiile legale criticate impun instanței de judecată adoptarea unei soluții stabilite de către legiuitor, magistratul fiind obligat la revizuirea hotărârii pronunțate sub imperiul vechilor prevederi ale Legii nr. 554/2004, fără a mai pune în discuția părților admisibilitatea cererii de revizuire, ca și cale extraordinară de atac. Astfel, reclamantul se găsește într-o poziție mai favorabilă față de partea adversă. Or, principiul egalității, precum și principiile esențiale ale procesului civil, printre care accesul liber la justiție, dreptul părților la un proces echitabil și dreptul la apărare, impun

ca în cadrul procesului toate părțile să aibă dreptul de a formula cereri, de a propune și administra probe și de a pune concluzii cu privire la toate problemele de fapt și de drept, hotărârea judecătorească fiind pronunțată în condiții depline de egalitate și imparțialitate.

În Dosarul nr. 1.803D/2007 al Curții Constituționale autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine în mod flagrant prevederilor art. 1 alin. (4), coroborat cu art. 124 din Constituție, în sensul că este încălcat principiul separației puterilor în stat, precum și celor ale art. 15 alin. (2) din aceasta, referitoare la principiul neretroactivității legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, exprimându-și punctul de vedere în Dosarul nr. 1.803D/2007, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, în lipsa unei motivări a autorului, fără de care este imposibil a se bănuși aspectele vizate prin ridicarea excepției. În aceste condiții, menționează, pe de o parte, că este „dificil a se presupune” raționamentul care a justificat invocarea în cauză a principiului separației puterilor în stat, iar, pe de altă parte, în ceea ce privește principiul neretroactivității legii, pretins a fi încălcat, arată că textul de lege criticat conține norme de procedură, care sunt de imediată aplicare, astfel că nu se poate reține încălcarea acestui principiu. Totodată, arată că o hotărâre judecătorească devenită irevocabilă fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, prin respingerea ei ca inadmisibilă, nu are autoritate de lucru judecat, pentru a se putea susține că textul de lege are caracter retroactiv.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. III din Legea nr. 262/2007 sunt neconstituționale. Acestea contravin art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece permit formularea de cereri de revizuire în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a acestei legi împotriva tuturor hotărârilor judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate. Se permite astfel revenirea asupra unor soluții definitive și irevocabile și, implicit, înlăturarea caracterului obligatoriu pe care îl capătă o hotărâre irevocabilă, ceea ce creează o inegalitate între justițiabili, încalcă principiul securității raporturilor juridice și atinge însăși substanța dreptului la un tribunal.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și

completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următoarea redactare: „III. Hotărârile judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

Autorii excepției consideră că textul legal menționat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4), art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (2), potrivit cărora „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Prevederile art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 instituie un nou caz de revizuire, potrivit căruia partea interesată poate formula o astfel de cerere împotriva acelor hotărâri judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004 rămase definitive și irevocabile, fără soluționarea însă, pe fond, a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă. O astfel de cerere se poate înainta instanței de judecată competente în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a Legii nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007.

Normele legale criticate au, prin urmare, caracter procedural, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, „Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”. Așadar, legiuitorul are competența exclusivă de a reglementa în aceste domenii, cu respectarea, evident, a principiilor fundamentale.

Curtea Constituțională constată că nu poate reține critica de neconstituționalitate potrivit căreia textul de lege examinat contravine principiului egalității și, îndeosebi, dreptului la un proces echitabil, prin aceea că favorizează revizuiantul, admisibilitatea cererii de revizuire nefiind pusă în discuția părților din litigiu deoarece instanța este obligată să o analizeze pe fond, prin însuși efectul legii.

Or, o asemenea concluzie nu este cuprinsă și nici nu poate fi desprinsă din conținutul juridic al normelor criticate. Sigur că

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Roșia Montană Gold Corporation” — S.A. din comuna Roșia Montană în Dosarul nr. 1.303/57/2007 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Comercială „Unimet — Cug” — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.430/33/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

dispozițiile art. III din Legea nr. 262/2007 instituie un nou caz de revizuire, în considerarea actului normativ vizat care are un caracter special, respectiv Legea contenciosului administrativ, însă, potrivit art. 28 din acest act normativ, dispozițiile aici cuprinse se completează cu prevederile Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte. Compatibilitatea aplicării normelor de procedură civilă se stabilește de instanță, cu prilejul soluționării cauzei.

Prin urmare, instanța de judecată, și nu legea, este cea care va analiza în concret cererea de revizuire și va hotărâri asupra admisibilității ei, pentru a trece apoi la examinarea pe fond și încuviințarea ei sau nu, după caz. Cauzele de admisibilitate decurg din însăși specificul acestui nou caz de revizuire, unele dintre ele fiind, de exemplu, verificarea existenței unei hotărâri de respingere ca inadmisibilă a excepției de nelegalitate sau depunerea cererii de revizuire în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 262/2007.

Având în vedere aceste considerente, Curtea constată că nu se poate reține nici pretinsa contrarietate a dispozițiilor de lege criticate față de prevederile art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și ale art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”.

Cât privește invocarea principiului neretroactivității legii, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate conțin norme de procedură care sunt, totodată, de imediată aplicare. Mai mult, aplicarea acestora se limitează pe o perioadă de 3 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 262/2007, iar în cazul examinării unei excepții de nelegalitate care vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cauzele de nelegalitate vor fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ, astfel cum dispun art. 4 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 și art. II alin. (2) din Legea nr. 262/2007.

În plus, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege aici examinate, respingând, prin Decizia nr. 426 din 10 aprilie 2008, nepublicată încă, excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 435

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Andrei Victor în Dosarul nr. 649/45/2007 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției, astfel: ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 340/2004, întrucât acestea nu mai sunt în vigoare, fiind abrogate expres prin art. IV alin. (2) din Legea nr. 262/2007; ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, indicând, în acest sens, jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 922 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 3 decembrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 649/45/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, precum și ale art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.**

Excepția a fost ridicată de Andrei Victor într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, prin aceea că nu prevăd obligația, ci doar posibilitatea prefectului de a ataca în contencios administrativ toate actele administrative nelegale, la cererea cetățenilor, contravien normelor constituționale referitoare la obligația respectării legilor și supremației Constituției — art.1 alin. (5) —

și la principiul egalității în drepturi — art. 16 alin. (1) și (2). Precizează că o asemenea prevedere legală permite eludarea dispozițiilor constituționale și legale, favorizând „ingineriile financiare” ale autorităților locale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, autorul excepției a susținut oral, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, că acestea contravin accesului liber la justiție, prin aceea că „termenul de 48 de ore, precum și calcularea acestuia de la pronunțare nu permit justițiabilului să atace în termen util și în deplină cunoștință de cauză încheierea prin care instanța ar respinge cererea de sesizare a Curții Constituționale”.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal precizează, mai întâi, că dispozițiile art. 26 și ale art. 26¹ din Legea nr. 340/2004 au fost expres abrogate, astfel că nu mai pot face în prezent obiectul controlului de constituționalitate. Cu toate acestea, dreptul prefectului de tutelă administrativă, prevăzut de textul de lege criticat, este acum reglementat la art.1 alin. (8) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, iar acest atribut al prefectului nu se poate transforma într-o obligație absolută, așa cum pretinde autorul excepției.

Cât privește dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, apreciază că sunt constituționale, termenul de 48 de ore de la pronunțare, prevăzut pentru declararea recursului împotriva încheierii de respingere ca inadmisibilă a cererii de sesizare a Curții fiind un termen rezonabil, menit a asigura celeritatea soluționării cauzei, în cadrul unor garanții procesuale egale pentru toate părțile din proces.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 este neîntemeiată, deoarece acestea nu conțin norme contrare principiului egalității, pretins a fi încălcat. Cât privește prevederile art. 26 din Legea nr. 340/2004, acestea nu mai sunt în vigoare, iar potrivit art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, o astfel de excepție este inadmisibilă.

Avocatul Poporului apreciază, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, că aceasta este inadmisibilă, în condițiile în care textul legal nu mai este în prezent în vigoare, fiind abrogat prin art. IV alin. (2) din Legea nr. 262/2007, la o dată anterioară sesizării Curții Constituționale. Cât privește dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, consideră că sunt constituționale, nefiind de natură să îngreuească exercitarea liberului acces la justiție, în formele și modalitățile stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 21 iulie 2004, dispoziții abrogate, însă, anterior sesizării Curții Constituționale, prin art. IV alin. (2) din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Obiect al excepției îl constituie și prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, având următoarea redactare: „(6) *Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.*”

Autorul excepției consideră că textele de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la obligația respectării legilor, a Constituției și a supremației acesteia, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 care consacră accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, excepție ridicată de Andrei Victor în Dosarul nr. 649/45/2007 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe de judecată.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Dispozițiile art. 26 din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului au fost abrogate expres prin art. IV alin. (2) din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Așadar, în această cauză, Curtea a fost sesizată cu soluționarea unei excepții privind un text legal ce, la momentul sesizării, nu mai era în vigoare. În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Cât privește prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că, în jurisprudența sa, s-a mai pronunțat cu privire la conformitatea acestora față de exigențele pe care accesul liber la justiție le impune, potrivit art. 21 alin. (1), (2) și (3) din Constituție, pretins a fi încălcat.

De exemplu, prin Decizia nr. 607 din 15 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 25 ianuarie 2006, și Decizia nr. 514 din 20 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 13 iulie 2006, Curtea a statuat că prevederile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 conțin norme de procedură care nu contravin condiției soluționării cauzelor cu celeritate și într-un termen rezonabil, stabilită de art. 21 alin. (3) din Constituție, ci, dimpotrivă, îi dau expresie, textul de lege instituind în mod expres un termen imperativ pentru soluționarea recursului (3 zile). Prin urmare, dispozițiile art. 29 alin. (6) din legea criticată răspund întru totul cerinței de celeritate impuse de condiția soluționării cauzelor într-un termen rezonabil și reflectă totodată preocuparea legiuitorului de a asigura respectarea dreptului la un proces echitabil, sub toate aspectele sale, inclusiv dreptul la apărare. Curtea a mai arătat, cu același prilej, că dispozițiile criticate nu îngredesc dreptul unei persoane de a se adresa instanțelor judecătorești pentru apărarea drepturilor și intereselor lor legitime, o dovadă în acest sens fiind și faptul că instanța se pronunță prin încheiere asupra admisibilității excepției tocmai în cadrul unui proces aflat în desfășurare.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 436

din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2)
din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Felicia Camelia Indri în Dosarul nr. 1.647/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, întrucât, anterior sesizării Curții Constituționale, acestea au fost modificate, fără ca soluția legislativă criticată să fie preluată în noua redactare. Cât privește prevederile art. 11 alin. (5) din aceeași lege, indicate de autor în motivarea sa, apreciază că sunt constituționale, întrucât modalitatea de reglementare a naturii juridice a termenelor stabilite la alin. (2) al art. 11 nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind liberul acces la justiție și ale art. 52 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, astfel cum rezultă și din Decizia Curții Constituționale nr. 10 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.647/30/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Felicia Camelia Indri într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia, raportându-se la dispozițiile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004 în vechea lor redactare, susține că acestea contravin dreptului de acces liber la justiție și dreptului persoanei vătămate de o autoritate publică, deoarece, pentru calcularea termenului de decădere, prevăzut de art. 11 alin. (5) din lege, în care poate fi introdusă acțiunea împotriva unui act administrativ unilateral este luată în considerare data emiterii actului, chiar dacă acesta nu este adus la cunoștința persoanei vătămate.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (2) și (5) din Legea nr. 554/2004 este neîntemeiată. Acestea instituie un termen rezonabil înăuntrul căruia persoana interesată are posibilitatea de a introduce acțiune în anularea actului administrativ individual și reprezintă tocmai valorificarea și transpunerea în planul legii organice a prevederilor art. 52 alin. (2) din Constituție. Dispozițiile legale criticate, având natură procedurală, se aplică în mod unitar tuturor celor vizați de ipoteza normei legale, fără discriminări, și nu sunt de natură a îngreuna exercitarea liberului acces la justiție, astfel cum susține autorul excepției.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 este inadmisibilă, deoarece soluția juridică criticată de autorul excepției în prezent nu mai subzistă, textul de lege inițial criticat fiind modificat, anterior sesizării Curții Constituționale, tocmai în sensul vizat prin criticile de neconstituționalitate. Cât privește prevederile art. 11 alin. (5) din aceeași lege, consideră că acestea sunt constituționale, întrucât nu contravin normelor fundamentale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate și completate prin art. I pct. 16 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Analizând motivarea autorului excepției, rezultă că acesta a indicat și prevederile art. 11 alin. (5) din aceeași lege ca obiect al excepției, dispoziții care, însă, nu au fost reținute de instanța de judecată în cuprinsul încheierii de sesizare. Întrucât, în soluționarea unei excepții de neconstituționalitate, Curtea Constituțională se pronunță în limitele cadrului procesual stabilit prin încheierea de sesizare, rezultă că obiectul excepției se limitează doar la prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 554/2004, care în prezent au următoarea redactare:

„(2) Pentru motive temeinice, în cazul actului administrativ individual, cererea poate fi introdusă și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de un an de la data comunicării actului, data luării la cunoștință, data introducerii cererii sau data încheierii procesului-verbal de conciliere, după caz. (...)”

Autorul excepției consideră că textul de lege menționat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privind accesul liber la justiție și ale art. 52 alin. (1) și (2) care consacră dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul excepției își raportează criticile de neconstituționalitate la vechea reglementare cuprinsă la art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, anterioară modificărilor intervenite prin art. I pct. 16 din Legea nr. 262/2007. În noua redactare, soluția legislativă conținută de textul de lege criticat cuprinde norme legale ce îndepărtează critica de neconstituționalitate formulată, în sensul că termenul de decădere pentru promovarea acțiunii în justiție împotriva unui act administrativ individual nu mai este calculat prin raportare la data emiterii acestuia, ci față de momentul comunicării lui sau luării la cunoștință, pe orice cale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Felicia Camelia Indri în Dosarul nr. 1.647/30/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 440 din 15 aprilie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Județean Bistrița-Năsăud în Dosarul nr. 3.467/112/2006 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 76D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent menționează faptul că autorul excepției a transmis la dosar o cerere prin care solicită acordarea unui nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Având cuvântul asupra acestei cereri prealabile, reprezentantul Ministerului Public apreciază că nu se impune acordarea unui nou termen de judecată, deoarece autorul excepției — persoană juridică — a avut, din momentul invocării excepției în fața instanței de judecată, suficient timp pentru a-și pregăti apărarea.

Așa fiind, având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, aceleași soluții au fost pronunțate de Curte în jurisprudența sa în materie, de exemplu, Decizia nr. 10 din 15 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 6 februarie 2008, sau Decizia nr. 229 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 16 aprilie 2008.

Deliberând, Curtea respinge cererea și, în continuare, dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 77D/2008 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor în Dosarul nr. 1.536/33/2007 al aceleiași instanțe de judecată.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea că aceeași cerere referitoare la acordarea unui nou termen de judecată a fost depusă de autorul excepției și în acest dosar.

Pentru aceleași motive expuse mai sus, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a cererii.

Curtea respinge cererea și, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 77D/2008 la Dosarul nr. 76D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca nefântemeiată. Susține, în acest sens, că dispozițiile de lege criticate nu sunt contrare principiului liberului acces la justiție și nici dreptului la apărare, de vreme ce instanța de judecată este cea care, prin hotărâre judecătorească, dispune dizolvarea consiliului județean, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege pentru această

situație. În plus, prevederile art. 7 din Carta europeană a autonomiei locale, ratificată prin Legea nr. 199/1997, și ale art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, invocate, nu sunt incidente în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 noiembrie 2007 și, respectiv, 22 noiembrie 2007, pronunțate în dosarele nr. 3.467/112/2006 și nr. 1.536/33/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001.**

Excepțiile au fost ridicate de Consiliul Județean Bistrița-Năsăud în cauze privind soluționarea unor recursuri formulate împotriva unor sentințe civile pronunțate în cauze având ca obiect acțiuni în constatarea dizolvării de drept a Consiliului Județean Bistrița-Năsăud.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut identic, se arată că textul de lege criticat „extinde în mod nejustificat și nepermis sfera persoanelor care pot introduce o acțiune în contencios administrativ”, deschizând calea „exercitării unui abuz de drept” „atât sub aspect subiectiv, prin promovarea unei acțiuni lipsite de interes legitim”, „cât și sub aspect obiectiv, când dreptul este deturnat de la finalitatea sa social-economică”. Prin urmare, printr-o hotărâre judecătorească de dizolvare a consiliului județean s-ar aboli/restrânge dreptul unei persoane alese și mai apoi validate într-o demnitate publică — cea de consilier județean —, drept câștigat ca urmare a votului electoral liber exprimat, ceea ce contravine art. 37, 52 și 53 din Constituție.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul netemeinicii excepției de neconstituționalitate. Oferirea de calitate procesuală activă oricărei persoane interesate reprezintă expresia dispozițiilor art. 21 din Constituție, privind liberul acces la justiție, și nu o încălcare a normelor fundamentale invocate. Acestea nu au nicio legătură cu chestiunea calității procesuale active în litigiul dedus judecătii și, mai mult, autorul excepției nu explică de ce o simplă problemă de procedură lezează un drept material, de natură politică.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 sunt constituționale. Contrar opiniei autorului excepției, textul legal criticat constituie expresia prevederilor constituționale ale art. 21 privind liberul acces la justiție, ale art. 52 referitoare la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, precum și ale art. 122 alin. (2), potrivit cărora consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 37 din Constituție, apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu următorul conținut: „(2) *Secretarul județului sau orice altă persoană interesată sesizează instanța de contencios administrativ cu privire la cazurile prevăzute la alin. (1). Instanța analizează situația de fapt și se pronunță cu privire la dizolvarea consiliului județean. Hotărârea instanței este definitivă și se comunică prefectului.*”

Alin. (1) la care se face trimitere prevede următoarele: „(1) *Consiliul județean se dizolvă de drept în condițiile art. 55 alin. (1) sau prin referendum județean.*”

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 37 — *Dreptul de a fi ales*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și ale art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 7 din Carta europeană a autonomiei locale, ratificată prin Legea nr. 199/1997, potrivit cărora „statutul aleșilor locali trebuie să asigure liberul exercițiu al mandatului lor”, precum și ale art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ratificat prin Decretul nr. 212 din 31 octombrie 1974, publicat în Buletinul Oficial, nr. 146 din 20 noiembrie 1974, referitoare, în esență, la dreptul oricărui cetățean de a avea posibilitatea, fără discriminare și fără restricții nerezonabile, de a lua parte la conducerea treburilor publice, de a alege și de a fi ales, precum și de a avea acces, în condiții generale de egalitate, la funcțiile publice din țara sa.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că autorul acesteia consideră că dispozițiile art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 contravin art. 37, 52 și 53 din Constituție, prin aceea că oferă posibilitatea ca, pe lângă secretarul județului, orice persoană interesată să poată sesiza instanța de contencios administrativ cu privire la cazurile prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol din lege, respectiv dizolvarea consiliului județean prin referendum sau dizolvarea de drept, conform prevederilor art. 55 alin. (1) din lege.

Curtea nu poate reține aceste susțineri și, în consecință, urmează să respingă excepția ca neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 122 alin. (2) din Constituție, „*Consiliul județean este ales și funcționează în condițiile legii*”. Or, Legea administrației publice locale nr. 215/2001 reglementează, în spiritul prevederilor constituționale, tocmai condițiile de constituire și funcționare a autorităților administrației publice locale. Stabilirea unor cazuri de dizolvare de drept și conferirea calității procesuale active secretarului județului, precum și oricărei persoane interesate de a sesiza instanța de contencios administrativ cu privire la existența unor asemenea cazuri nu au nicio legătură cu exercitarea dreptului constituțional de a fi ales, garantat de art. 37 din Constituție. Dimpotrivă, textul de lege criticat reprezintă expresia liberului acces la justiție, care, în materia contenciosului administrativ, cunoaște o consacrare specială, aceea conferită de art. 52 din Constituție, referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Simpla sesizare a instanței în temeiul art. 99 alin. (2) din Legea nr. 215/2001 nu determină *de jure* pronunțarea unei hotărâri judecătorești de constatare a dizolvării de drept a consiliului județean. Instanța de contencios administrativ este cea care, în urma verificării îndeplinirii condițiilor legale, atât de formă, cât și de fond, cu privire la respectiva sesizare, va decide în consecință. Prin urmare, este cu totul neîntemeiată susținerea autorului excepției potrivit căreia exercitarea dreptului de sesizare a instanței de către orice persoană interesată deschide calea unui abuz de drept, atât sub aspect subiectiv, cât și obiectiv.

Cât privește invocarea prevederilor art. 7 din Carta europeană a autonomiei locale, cât și ale art. 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, Curtea

constată că acestea nu sunt incidente în cauză, în condițiile în care dreptul de a fi ales, consacrat de art. 37 din Constituție, nu are legătură cu textul de lege supus controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Consiliul Județean Bistrița-Năsăud în dosarele nr. 3.467/112/2006 și nr. 1.536/33/2007 ale Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 aprilie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

NORME

privind modificarea și completarea Normelor Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor

Având în vedere prevederile art. 150 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007,

în temeiul dispozițiilor art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al art. 420 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007,

Banca Națională a României emite prezentele norme.

Art. I. — Normele Băncii Naționale a României nr. 1/2001 privind lichiditatea băncilor, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 20 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Băncile trebuie să stabilească strategia în domeniul administrării riscului de lichiditate, strategie care va fi aprobată de către structurile de conducere ale băncilor și care va fi revizuită cel puțin anual sau ori de câte ori modificarea condițiilor mediului în care acestea își desfășoară activitatea o impun.

(2) Băncile trebuie să dispună de planuri alternative aprobate de către structurile de conducere ale băncilor, care să detalieze cât mai concret strategiile privind administrarea riscului de lichiditate în condiții de criză.

(3) Pe lângă informațiile prevăzute la art. 76 alin. (2) din Normele Băncii Naționale a României nr. 17/2003 privind organizarea și controlul intern al activității instituțiilor de credit și administrarea riscurilor semnificative, precum și organizarea și desfășurarea activității de audit intern a instituțiilor de credit,

planurile alternative trebuie să stabilească responsabilitățile structurilor de conducere ale băncilor și procedurile ce trebuie să fie urmate atunci când astfel de planuri sunt activate și trebuie să identifice sursele potențiale de lichiditate pentru acoperirea deficitelor de lichiditate ce pot apărea în condiții de criză.

(4) Documentele prevăzute la alin. (1) și (2) vor fi transmise Băncii Naționale a României — Direcția supraveghere în termen de 5 zile de la data aprobării sau revizuirii acestora și vor fi însoțite de documente care să demonstreze că băncile au luat toate măsurile pentru asigurarea condițiilor necesare pentru ca, în caz de necesitate, să fie puse în aplicare, în regim de urgență, planurile alternative, inclusiv prin încheierea de acorduri de finanțare alternative.”

2. La anexa nr. 2, după rândul 8 se introduce un nou rând, rândul 9, cu următorul cuprins:

„Total obligații bilanțiere (formularul anexa 1b, rd. Total, col. 2—7), fără ajustarea prevăzută la art. 20 și 201.”

Art. II. — Prezentele norme intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 29 aprilie 2008.
Nr. 2.

RECTIFICĂRI

În Ordonanța Guvernului nr. 85/2004 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță privind serviciile financiare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 27 august 2004, se face următoarea rectificare (care aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. 2 alin. (3), în loc de: „(3) În situația prevăzută la art. (2), ...” se va citi: „(3) În situația prevăzută la alin. (2) ...”.

În anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.430/2007 privind acordarea cetățeniei române unor persoane, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 831 din 5 decembrie 2007, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la nr. 11, în loc de: „Nayef Ahmad, fiul lui Hassan și Merya, ...” se va citi: „Nayef Ahmad, fiul lui Hamza și Merya, ...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 280823